

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Theokritu eidyllia, tutesti mikra poēmata
hex-kai-triakonta**

Theocritus

Francofurti, 1553

XXXI: Ἡρακλίσκος

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-724

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

Πύλην ΧXIV. Η ΡΑΚΛΙΣΚΟΣ ΕΙ-
δρίας Ηεισίου. λύτριον λα.

Ηρακλέα σεκαμπίων ἔντε πόχ' ἀ μισθάπε
αλκινίας κακτί γεώτρον ιφικλία
εμφόβες λούφε, κακά τοπίοντας γάλακρι,
καλκείαι κατέθικεν ἐπ' ἀσπίδε. τὰν πήρελάς
αμφιρύσον καλὸν ὄψιον ἀτοσιύλινος πεσόνθος.
Απίστομενας δὲ γυναὶ κεφαλᾶς, μυθίζεται σάσιν,
εὔρετε μὲν οὐρέφεα στύκετον οὐέρετμον ὑπνον.
Εὔρετε μὲν τυχάδιον ἀπελφεώ εὐσσατέκνα.
Ολβίοι δινομένοι, κακοὶ ολβίοι ἀποκοιδε.
Ως φαμένα δίναστε σάκος μέγα, γούς δὲ ἐλαβούπνοι,
αμοσοὺς δέ σρέφεται μεσονύκλεον ἐς λύστην ἄρκρος
περίσσωνα κατ' αὐδην, διδούς ἀμφούντα μέγαν ὅμον,
ταῦμας ἀρδεύντα πέλωρα σύνοντα πλυμήχανθος Ήρη
κοανέας φίασοντας οὐτὸν περίσσωνα μετακοντασ,
περσεναὶ διδούντας οὐδὲν διδούντας περίσσωνα θυράσων
οἰκισ, ἀπειλήσσοντα φαπεῖν οὐρέφος οἰδαντα.
Τώλ' οὐδελούθεντε παχθούς γατέρας ἀμφο
αίμοσόρωστέντας λακούλιον ἀπ' ὀφθαλμῶν διε κακὸν πῦρ
ερχομένοις λαέμωσικε, εἴρην δὲ οὐδέπονον ίόν.
Αλλ' οὐτε διπαύσοντας λιχμώμενοι ἐγγύθινοι λαθομ,
καὶ τότε μέτροντας γροντον, μηδὲς γούσονται ἀπεντε,
αλκινίας φίλα τέκνα, φαμος δὲ ἀγανάσιον ἐπίχθιον.

Ητοι ὅγεινός μεν ὅπως κακὰ θηρία μέγιστο
 Κοίλας οὐτέρ σάκεος, καὶ ἀγαθόντος εἰδέσαι
 Πομπέοντος. οὐλαν δὲ τριγύλην πελάκην τοι
 Φοβερόντος ὅρμαντον, ὅλοντος εἰχθυόντος
 Ηρακλέντος, ἀμφοτέροις οὐλαντοῖς
 Δραξάμνος Φάρουρος ίσθι Φάρμακα λυγρά τέτοκτος
 Οὐλομένοις δρίεσι, τὰ καὶ θοῖς ἔχθραν πιπερία
 Τώλιοντος αὐτοῖς έλισσέθις πρὶ παῖδες
 Οτίγρηνον πελαθηὸν οὐλόντος φορέας
 Αἴτιοντος πάλιν οὐλοντος επὶ μορέοις ἀκάνθας
 Δεσμοῦ αὐλαγμάτων πειρώμαντος ἐκλαντον οὐρεῖν.
 Αλκιμίνας οὐσιώκαστος, οὐτούτῳ πρωτεῖ
 Ανταρθρωτόντος, ἐμέτρησεν δέος τοιχοῦ οἰκυρῶμα
 Ανταρθρωτόντος, οὐτούτῳ πρωτεῖνος
 Οὐκ αἴτεστος πάλιν οὐλοντος δρόσος δόσον αἴτετος
 Οὐ νέεις σπινυκάτης ἀνείπετο δέ τε τοῖχοι
 Πάντες αειφασέντες καθαρᾶς ἄτορος οὐεγνείκος
 Εστι τί μοι κατὰ θάρμα νεοτόρον, ἐσι φίλανθρωπον
 Ως φάρος οὐλόντος ἀλόγω κατέβανε ποτίζετο
 Δαισχλεον οὐλόρμησε μέτι φορέας, οὗρος διηπλόθε
 Κλιντήρος, κεδρίνων περὶ παταλαφαῖς αὖτε περορεῖ
 Ηττοι ὅγεινός μεν οὐλοντος τελαμονός
 Κεφίζων ἐπέργα κολεόντος λαότηνον οὐρεῖν. (Φυνσ.)
 Αμφιλαφίς οὐλόρμησεν παταλαφαῖς παλαινού οὐρανόν
 Δημητρίας οὐλότοτος ἀγέντον πάντοιον οὐρανόντας,

ΘΕΟΚΡΙΤΟΣ

Οἰστε τῷρ. ὅπθασον ἀπ' ἐχθρεῶν ἐλόντε
Δμῶνές ἔμοι. Σιβαρὸς μὲν ἔνεργην αὐτοῖς ὄχις,
Αυστῆται μηδὲν ταῖς λασί φοῖς. αὐτὸς ἀντεῖ.
οἴδε αἴτια προσένοντα λύχνοις ἄμα σκιομερόισι
Δμῶνές, ἐνταλλήσθη μὲν δῆμος θεέοντα θέκας,
Ηραὶ ἀργώστας εἰδόντες τοιούς Ηρακλῆα
Θήρε μέσα χρέασιν ἀπειδεῖς ἀπελαῖσιν ἔχοντα,
Συμπλάγδησιαίχνεν. ὁ δέ τος πατέρας Αμφιζώνα
Ἐρωτὰς θειανάστειν ἐπάντασον δέ νοθί χάρου
Εκωροσύνα. γε λάσσεις μὲν, πάρεθε κατέθηκε πρόδοιη
Παῖδες ἐνοῦ θανάτῳ κεκρομένα σεινα πέλασα.
Αλκμήνα μὲν ἐπιτετρίτι σφέτερον οὐδεὶς κόλπη
Ξυρὸν θαύμασικράχολον Ιωκλῆα.
Αμφιζών μὲν δέ τον αὐτὸν θαύμασιαν θέσε χλινεῖ
Παῖδες πάλιν μὲν ἐς λεκέους ιών ἐμνάσσετο κοίτα,
Ορνιθῶν δίρην ἀρπάζει τον ἔχαρην ὄρθρον ἀειδόν.
Τετρεσίαν τοκαμάντην ἀλαθέα παλνταλέγοντε
Αλκμήνα καλέσθε, χέως κατέλεξε νεοχμόν.
Καὶ νὺν ητοκείνεσθε ὅπως τελέεσθε μετέλειν
Ηνώμει, μηδὲν εἴτε θεοὶ νοέοντα τηνίρον
Αἰδηδύνθε ἐμὲ κεύτηε, Καὶ ὡς οὐκ ἐστιν ἀλόγοι
Ανθρώπας δέ, οὐ μοῖρα κατάκλωσικροστοπίγη,
Μάντυν θηρεύοις μάλασε φονέοντα μηδέσκω.
Τις ἔλεγεν Βασίλεια, δένδεντα μετέβορίων
Θαύροις ἀειστοτόκεια γύναι πεσθίον ἀμα.

Naïve

Ελόντθ
 Τατ' οχι,
 Ιομέροισι
 ΤΘ έκάσι
 Ηα
 Εχοντκ,
 Αμφιβού
 Τόδι χαρη
 Τέθηκε πλαι
 Απέλωρα,
 Βούλε κόλη
 ια.
 Θέλε χλων
 σαρ κοίτε,
 αειδον.
 Ταλέγηντε
 Ενεοχμόν,
 Επλευ
 άλούσου
 ρος επίγει,
 Νοσσικα.
 Σριώσι
 Αίμα.
 Ναι

Ναὶ ήμεδν γλυκὺ φέγγος ἀπέχομενον ταλαιούσαν
 Πολλαὶ ἀχαιάσιν μαλακὸν τερήσοντας νῦμα
 Χειρὶ καταβίσιον τη ἀκέστη δρον ἀείδοισι
 Αλκιμίναν ὄνομασί, σεβασθεῖσης ἀργείωσι.
 Τοιος ἀνὴρ ὅδε μέλαθεσ οὐρανὸν ἀστρα φέροντας
 Αμβάνειν τεὸς ὑδρὸς ἀπέστρεψαν ταλατίς ἥρεος.
 Οὐ καὶ θηρία σάντα καὶ ἀνέρθεν ἡσαούθεν ἀπλοι.
 Δώδεκαὶ οἱ τελεόφεντε περισμενόν ἐν θεόσι οἰκεῖ
 Μόχθος. Θυκτὰ λὲ ταλυτα πυρὸς βαχίνι θέξε.
 Γαμβρός δ' ἀδανάτων κεκλήσεται, οἱ τάλοι ἐπωρῷ
 Κυάναλα φωλεύοντα, θεέφος δύμηλησθε.
 Εσιδην τοτ' ἀμέροπισικα νεφρὸν ἐν δύνῃ
 Καρχηδόσιν σίνεοδις ίλῶν λύκος οὐκ ἐθελήσει.
 Απλά γύναι τοῦρ μερύ γοι θαῦτασιν ἔντυκτον ἐστο.
 Κάγμανα δ' ἀσταλάσσω ξύλος ἐριμάσεται παλιούσφο.
 Ήβαλτῷ, ή ἀνέμῳ μεδομημερὸν ἀνον ἀχθρόδον.
 Κατειδὲ τώδης ἀγήιστον ἀθλήτης θράκοντε
 Νοκτὶ μέσο, ὅκα παῖσι κανῆν τεὸν ἀθελον αὔρι.
 Ήει λὲ συλλέξατε κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλεων τισ,
 Ρινάς ταέν μαλα πᾶσαν θερέτρηστακοσ Φέρσσε
 Ρωγάσθεσές πέραστε θερέτρηστον, ἀτέσθετον τοιούτοις
 Αστρε πήος. καθαρῷ δὲ πυρῷ τε λῶμα θεείω
 Πρᾶτν, ἐπειτα δ' ἀλεσι μεμιγμένον ώς νενόμισκα.
 Θαλλω ἀπτρέσθεντε μερὸν ἀβλαβεῖσθωρ.
 Ζητοὶ δὲ περράσθε καθηπτέροις ἀρσενας χοίροις.

Ο ΕΟΚΡΙΤΟΥ

Δυορεάνεων αὐτοῖς καθύπέρπεροι ὡσ τε λέθαι τε
Φη. Σέρωνταις ἐλεφάντινον ὥχθον φίον
Τειρεσίας, πρωτοῖς Βαρύσταροι ἐών ενιωτικοῖς.
Ηρακλέης δὲ οὐδόματι νέον Φυστὸν ὡς ἐν ἀλωῆ
Εβρέφετ' ἄρτεις κεκλημένος Αμφιτύωνος.
Γράμματα μὲν δι' ποιητέρων Λίνος οὐδεὶς οὐδεῖν,
Χιός Απόλλωνος μελεονεὺς ἀγρυπνος ἱρως.
Τόξον δὲ οὐτανῦσι μὲν ισίσκοτρυν θεῖον οἰσῶν,
Εὔροτθὲν πατέρος μεγάλους ἀφνείος ἀρούρων.
Αὐτὰρ ἀοιδὸν ἐθικε, μὲν μήπω χειρας ἐπλαξει
Ποιέιντες ἐν Φόρμιγγι Θιλαχμονίδες ουμολητοί.
Οσα δὲ οὐκ οὐκέτων ἐμφορέοφοι ἀργόθεν ἀνθεύει
Απλιλάς σφάλοντι παλαιομασιν, οσα τε πόκτη
Δενοί ἐν ιμαλυτεανιν ἀτείς γαῖαν προτεσόντες
Πορμάχοι θεύροντι παλαιοματα σύμφορα λέχνει,
Παντεμαθέρμειασο μιθεσκόμηνος πέρι πασι
Αρπαλύκωφ Φανοπῆι, δι' οὐδέντος ἀλλαδί λειωσα
Οαρφέλεως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντες ἐν ἀγωνι.
Τοιον Βοκύνιον Κλοσνρῷ ἐπέκειτο προσέσωφο.
Ιωταρος δὲ οὐδελάφειτο οὐφάρματος περιγύασα
Ασφαλέως κάμπιον τε βοχῷ σύειγα Φυλάξαι,
Αμφιτύων δὲ ποιητέοις φίλα φύοντας ἐμόσασκοι
Αὐτός, ἐπειδὴ μάλα πρωτά θδῶν θηγαστὸς ἀγώνων
Αργετες ἐν ιωανθότῳ κειμένηια, μὲν οἱ ἀπεισ
Διφοιέφοιστοι επέσσαντε, χρόνων μέλανων ιμαλυτασ.
Δούρει

Δούρει πλέπε
Ανθεούρησας
Κορινθίας
Διφρένεντε
Κάστρο ιαστο
Ωτοκα κλ
Ναΐς Πέρα
Κάσιειλαί
Αλαθίλω
Ωλέμηνη
Ενίαδης Κά
Δέρμα λέοντο
Δεῖπνοντε, κ
Διωκόι, ἀσφ
Αὐτάρετοι
Εμπατείνει
Λείπεται
Τείχμηνον
ωρφοντο
Εμπατείνει
Λείπεται

ΗΡΑ

Ιωάνθην τη
Ιωανθότῳ

Δούρε τι δὲ προσολίωτος ἀπόδην νῶρν ἔχοντα
Ανθρὸς δρέξαδῆς, ξιφέων τ' αὐτέχειδῆς ἀμυχμόν.
Κοσμῆσαι τε φυλαγγα, λόχουντ' ἀναμετίσκειδες
Δυσμενέων ἐπίοντα, καὶ ἵππεσι κελεῦσαι,
Κάστρῳ ἵππαλίδες ἔσθεν Φυγὰς ἄργει Θέλθων.
Ωτόκα κλάρον ἀπαντα @ οινόπεδον μέρε τυλις
Ναῖε πᾶς Αδρίστοι λαβών ἵππολαχνη ἔργασ.
Κάτοιτο λ' οὐ πιστός ὁμοῖος ἐν ἀμιθέοισ πλεμισκός
Αλλα θέλειν πειν γῆρας ἀγρότην νεότητα.
Ωδὲ μὲν Ηρακλῆς Φίλα ποιεῦσε τριάτηρ.
Εὐγάδης δὲ πατοὶ τετυγμένα ἀγχόθι παῖδες.
Δέρματα λέοντεον μελασσοίκε χειροπέδεον αὐτῷ.
Δεῖπνον τε, κρέατ' ὅπτα, καὶ ἐν κανέφι μέγας ἄρρεν
Δωεικός, ἀσφαλέως κε Φυρσοκάφ) ἀνδρα κορέωσαι.
Αὐτῷρέταμα πτυγὴν ἀνει πυρὸς αὖνη μδρήν.
Εἴματα λ' οὐκ ἀσκητὰ μέτες ζωτέρ ἐνερ κυκλας.

* * *

Λείψεται πέλα Θ τὸ πλόνυρε εἰδὺν καί, οὐδὲ ἀρχὴ
τὸ ἐπιμένειν, ὅπλη δέσμαντος ἀδηγάφειδης, Ηρακλῆς λε-
ογοφόν Θ.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΛΕΟΝΤΟΦΟ *Ιδύκινη*
νοσ. ΕΙΛΥΞΙΟΥ Λ. *XXV. ap.*
Heinrich.

Τόν λόδέρεον προσέειπε Σωνῶι Βακόλο θάνατο.
Πανσεμβαθέργασιο, τόσι μὲν χρυσὸν ἔκερ.